

Ղենովա քաղաքէն քիչ մը հե-
ռու Սալթետո կամ Սոնթէ սանս
ըսուած գեղը երևելի էր ատենով
Հայոց վանքը ու եկեղեցին . վասն զի
1300ին ատենը երբոր Սէլիք Նըաֆ
եգիպտացւոց սուլդանը տախնովը-
րայ կընէր Սիլիկիան, Սեալ լեռնէն
ցրուած կրօնաւորներէն երկուքը Ղե-
նովա կանցնին, ու իրենց բարի վար-
քովը ամէնուն սիրելի ու պատկառելի
կըլլան . ետքը Ղենովացի բարեպաշտ
վաճառականի մը ծախքովը Սոնթէ
սանս գեղը վանք մը կըշինեն, իրենց
եկեղեցւոյն անունն ալ սուրբ Ռար-
թուղիմէոս կըդնեն : Վամաց կամաց
Ղենովացիներէն շատ բարեպաշտ ան-
ձինք կերթան կրօնաւոր կըլլան հոն,
ու քիչ ատենէն այնչափ կըմեծնայ ան
միաբանութիւնն որ Ստալիայի զանա-
զան քաղաքներուն մէջ ալ կըսկսին
վանքեր ունենալ . ու անուննին միշտ
Հայ ըսուեր է, թէպէտ և ազգաւ ի-
տալացի էին : Ռայց իրեքհարիւր
տարիէն ետքը աս կրօնաւորները քիչ-
նալով, եօթնւտասներորդ դարուն
մէջ իրենց կրօնն ալ վերցուեր է :

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱԾՆԵՐ

ՐԻԷՆ բանէ խելք սորվողը՝ ամէ-
նէն իմաստուն կըլլայ :

Ուրիշին վարքը մեր հայրն պիտի
ըլլայ . անոր աղէկութենէն մեր պակ-
սութիւնը պիտի շտկենք, գէշու-
թենէն պիտի զգուշանանք : Ո՛ր և
իցէ պակասութիւն աւելի լաւ կը-
տեսնենք ուրիշի վրայ՝ քան թէ մեր
վրայ :

Եւ ատ բան կայ որ ինչուան չսորվիս՝
չես կրնար ընել . շատ բան ալ կայ որ
ինչուան չընես՝ չես սորվիր :

Թաղէս փիլիսոփային հարցուցին,

թէ որ բանն է որ աշխրբիս վրայ ա-
մէն մարդ ունի . պատասխան տուաւ
թէ՝ «Յոյսն է . վասն զի ասիկայնաւ
անոնք ունին որ ամենեւին բան մը
չունին » :

Ի աւ է իմաստունէն յանդիմանու-
թիւն լսել, քան թէ յիմարէն գո-
վասանք :

Սրատեն ալ խրատուին ալ ճշմա-
րիտ բարեկամութեան նշան է . միայն
թէ խրատողը համարձակ պիտի ըլ-
լայ, խրատուողն ալ յօժարամիտ :

Վեղացիին մէկը գետէն անցնիլ
ուզելով՝ կըսպասէր որ բոլոր գետը
անցնի երթայ ցամքի՝ որ կարենայ
ինքը հանգիստ անցնիլ . նոյնպէս կը-
նէ՝ ով որ մէկ գործ մը չըսկսիր ին-
չուան որ բոլոր դժուարութիւնները
չվերնան :

Սկսիլը՝ գործքին կէսն է :

Ռայէ որ իմաստուն ըլլաս, բայց
տգէտ երևնալ սորվիս . շատ փոր-
ձանքներու մէջ կիշնաս՝ թէ որ ի-
մաստուն երևնալ ուզես, ու իրօք
տգէտ ըլլաս :

Իմաստունին մէկը կըսէ եղեր թէ
«Րաւոր աշխարհքս մեծ ու զուար-
» ճալի գիրք մըն է խելք ունեցողին
» համար . իսկ անխելքը կարդալ չը-
» գիտցող մարդու կըմանի . գրքին
» աղուորութիւնը ի՞նչ օգուտ ունի
» անոր » :

Սէկը որչափ ալ գիտուն կարծուի՝
տգէտ է, երբոր ուրիշները բոլորովին
տգիտի տեղ կըդնէ : Մտենով այս-
պիսի գիտուն մը կըսէ դիմացինին .

«Վուն որ ամենեւին տգէտ ես՝ ի՞նչ
» կըվճարէիր թէ որ իմ գիտցած
» ներս սորվէիր » : Պատասխան կու-
տայ ան տգէտ կարծուած խելացին .

«Վիտնաս, պարոն, որ երակներուս
» մէջի արեանը կէսը կըվճարէի՝ հը-
» րամանքիդ չգիտցած բաները բոլոր
» գիտնալու համար » :